

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Tefilot Yeshurun

Japhet, Israel M. Japhet, Israel M.

Frankfurt a.M., 1890

יִדֵּה קִידְצָ.

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-8420

צְרוּק הַדִּין.

תנינא: חייב אדם לצרף על הרעה כשם שמצריך על הטובה, ומסקינן בגמרא לקבלם בשמחה; ע"כ אם לפעמים צחטאו יצא לו חיזה רעה, או שמע חיזה צשורה רעה ח"ו, יודה לחל ית"ש דין אמת שהכל צא צדין. ויצרך:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם דִּין הָאֱמֶת:

מי שלא היה על בית עלמין תוך שלשים יום יאמר ברכה זו בצואו שמה קרוב ד' אמות לקברים.

ווער חין דרייסיג טאגטן ניכט חוין דעס בית עלמין ווהר, פריכט דיעזע ברכה:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר

יַצַּר אֶתְכֶם בַּדִּין. וְזָן וְכִלְכַּל אֶתְכֶם בַּדִּין.

וְהִמִּית אֶתְכֶם בַּדִּין. וַיִּזְרַע מִסְפָּר כְּלָכֶם

בַּדִּין. וְעֵתִיד לְהִתְזַיֵּר וּלְהִתְחַיֵּתְכֶם בַּדִּין.

בְּרוּךְ אַתָּה יי מְתִיב הַמִּתִּים:

ואח"כ אומר אתה גבור עד להחיות מתים תמלא בתפלת שחרית.

יִזְכְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר יַצַּר אֶתְכֶם בַּדִּין. וְזָן וְכִלְכַּל אֶתְכֶם בַּדִּין. וְהִמִּית אֶתְכֶם בַּדִּין. וַיִּזְרַע מִסְפָּר כְּלָכֶם בַּדִּין. וְעֵתִיד לְהִתְזַיֵּר וּלְהִתְחַיֵּתְכֶם בַּדִּין. וְעַתָּה יי מְתִיב הַמִּתִּים:

מן חוץ טאגטן ווה קיין תחנין געבעטעט ווירד, ווירד עז ניכט גענופרחטען.

הַצֹּר הַמִּים פָּעֵלוּ כִּי כָּל דְּרָכָיו מִשְׁפָּט.

אֵל אֱמוּנָה וְאֵין עוֹל צְדִיק וַיִּשָּׂר הוּא: הַצֹּר

הַמִּים בְּכָל פֶּעַל. מִי יֹאמֶר לוֹ מֶה תַּפְעֵל.

הַשְּׁלִיט בְּמַטָּה וּבְמַעַל. מִמִּית וּמִתִּיה מוֹרִיד

שְׂאוֹל וַיַּעַל: הַצֹּר הַמִּים בְּכָל מַעֲשֵׂה. מִי

יֹאמֶר לוֹ מֶה תַּעֲשֶׂה. הָאוֹמֵר וְעֲשֵׂה. הַסֹּד

חָנָם לָנוּ תַעֲשֶׂה. וּבִזְכוּת הַנֶּעֱקָד כָּשֶׂה.

הַקְּשִׁיבָה וְעִשֵׂה: צְדִיק בְּכָל דַּרְכָּיו הַצּוֹר
תָּמִים • אֶרֶךְ אַפַּיִם וּמְלֵא רַחֲמִים • חֶמְלָנָא
וְחוֹסֵנָא עַל אֲבוֹת וּבָנִים • כִּי לֵךְ אֲרוֹן הַסְּלִיחוֹת
וְהַרְחֲמִים: צְדִיק אַתָּה יי לְהַמִּית וּלְהַחְיוֹת •
אֲשֶׁר בְּיָדְךָ פְּקֻדוֹן כָּל רוּחוֹת • חֲלִילָה לָּךְ
זְכוֹרֵנוּ לְמַחֲוֹת • וַיְהִי נָא שִׁנְיָךְ בְּרַחֲמִים
עָלֵינוּ פְּקוּחֹרֵי • כִּי לָךְ אֲרוֹן הַרְחֲמִים
וְהַסְּלִיחוֹת: אָדָם אִם בֵּן שָׁנָה יִהְיֶה • אוֹ אֶלֶף
שָׁנִים יִתְיַה • מַה יִּתְרוֹן לוֹ כִּלְאֵי הָיָה יִתְיַה •
בְּרוּךְ דִּין הָאֱמֶת מִמִּית וּמַתְיָה: בְּרוּךְ הוּא
כִּי אֱמֶת דִּינוֹ • וּמִשׁוּמֵט הַכֹּל בְּעֵינָיו • וּמִשְׁלֵם
לְאָדָם חֲשָׁבוֹנוֹ וְדִינוֹ • וְהַכֹּל לְשִׁמוֹ הוֹדִיָּה
יִתְנוּ: יִדְעֵנוּ יי כִּי צְדִיק מִשְׁפָּטֶךָ: הַצְּדִיק
בְּדַבָּרְךָ • וְתִזְכֶּה בְּשִׁפְטֶךָ • וְאִין לְהַרְחֵר אַחַר
מִדַּת שִׁפְטֶיךָ • צְדִיק אַתָּה יי וַיֵּשֶׁר מִשְׁפָּטֶךָ:
דִּין אֱמֶת • שׁוֹפֵט צְדִיק וְאֱמֶת • בְּרוּךְ דִּין
הָאֱמֶת • שְׂכָל מִשְׁפָּטֵי צְדִיק וְאֱמֶת: נֶפֶשׁ כָּל
חַי בְּיָדְךָ • צְדִיק מְלָאָה יְמִינְךָ וַיְהִי • רַחֵם עַל
פְּלִיטַת צֵאן יְהִי • וְתֹאמַר לְמַלְאָךְ הַרְףָּה יְהִי:
גְּדֹל הָעֶצָה וְרַב הָעֲלִילָה • אֲשֶׁר עֵינְיָךְ
פְּקוּחוֹת עַל כָּל דַּרְכֵי בְּנֵי אָדָם • לְתַת לְאִישׁ
כְּדַרְכָּיו וּכְפָרֵי מַעֲלָלוֹ: לְהַגִּיד כִּי יֵשֶׁר יי

צוּרֵי וְלֹא עֹקְתָהּ בּוֹ: יִי נָתַן וַיִּי לָקַח. יְהִי
שֵׁם יִי מְבָרָךְ: וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עֲוֹן וְלֹא
יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אָפּוֹ וְלֹא יַעִיר
כָּל חַמְתּוֹ:

דין יחומים: פּרעכטן דיענען קדיש חונד קהל: פּריכט אײט בײַ ויקרה.

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֹה רַבָּא בְּעֵלְמָא דְהוּא
עֵתִיד לְאַתְחִדְתָּא וְלֹאֲתִיָּא מִתִּיָּא וְלֹאֲסָקָא
לְחַיֵּי עֵלְמָא וְלְמַבְנֵי קִרְתָּא דִירוּשָׁלַם וְלְשַׁכְּלָל
הִיכְלָה בְּגִנְהָ. וְלְמַעַקֵּר פּוֹלְחָנָא נִוְכְרָא
מֵאַרְעָא וְלֹאֲתַבָּא פּוֹלְחָנָא דְשִׁמְיָא לְאַתְרָה.
וַיְמַלִּיךְ קוֹדֶשׁא בְּרִידָהּ הוּא בְּמַלְכוּתָהּ וַיְקַרְהָ:
בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֵנְלָא
וּבְזִמְן קָרִיב וְאַמְרוּ אָמֵן.

אָמֵן. יְהִי שְׁמֹה רַבָּא מְבָרָךְ לְעַלְמָא וְלְעַלְמֵי עֵלְמִיָּא: וכו'.

דמן רייסט אמן עטוון: גרמ: חוין, ווירכט ע: הינטער זיך חונד: פּריכט:
וַיְצִיצוּ מַעִיר בְּעֵשֶׂב הָאָרֶץ: חייניגע: חגטן זכור כּי עֵפֶר אֲנַחְנוּ:

הערננדך ווירכט אמן זיך דין התנדע חונד: פּריכט:

בְּלַע הַמּוֹת לְנֶצַח וּמַחַח אֲדָנִי אֱלֹהִים דְּמַעַח מַעַל כָּל-
פְּנִים וְחִרְפַת עַמּוֹ יִסִּיר מַעַל כָּל-הָאָרֶץ כִּי יִי דְבַר:

נחכהער: עטלט אמן זיך דרייחאמן חונד: פּריכט ויהי נועם וכו'.

ומוכיח לנחם חבלים ולדבר על לבם דברי נחומים. וכשיפטר מן האבל יאמר:

הַמְּקוֹם יִנַּחֵם אוֹתְךָ (אֲתִכֶּם) בְּתוֹךְ שְׂאֵר אַבְלֵי צִיּוֹן וִירוּשָׁלַם: